

Příprava na vstup České republiky do NATO v rezortu obrany

Počátek února letošního roku byl charakterizován zahájením ratifikačního procesu v parlamentech členských zemích NATO k rozšíření Severoatlantické aliance o Českou republiku, Maďarsko a Polsko. Inicioval se tak proces, který bude, v případě jeho kladného průběhu, završen přijetím těchto tří zemí do Aliance v dubnu příštího roku, kdy NATO zároveň oslaví své padesáté výročí. V Kanadě, Dánsku a Německu, kde se dosud uskutečnily v parlamentech rozpravy, se poslanci již vyjádřili jednoznačně za zapojení tří pozvaných zemí do bezpečnostního systému transatlantického společenství. Nejdůležitější bude ratifikace rozšíření v Senátu USA, kde jednání právě probíhají. Předpokládá se, že celý proces v parlamentech členských zemí NATO bude ukončen ještě v letošním roce.

Rozprava k materiálu „Návrh na přístup České republiky k Severoatlantické smlouvě“ byla zahájena v únoru i v Parlamentu ČR. Jeho cílem je, aby Česká republika byla připravena ratifikovat Severoatlantickou smlouvu bezprostředně po ukončení tohoto procesu v členských zemích NATO.

Usnesení vlády č. 383

V České republice byla po ukončených akcesních rozhovorech probíhajících na podzim minulého roku (podrobněji viz VR 1/98) provedena ministerstvem zahraničních věcí, ministerstvem obrany a dalšími relevantními orgány státní správy **analýza stavu přípravy České republiky pro vstup do Aliance s následným návrhem na přijetí konkrétních opatření směřujících k dosažení úrovně běžné v členských státech NATO**. O provedení těchto úkolů rozhodla vláda České republiky na svém jednání dne 25. 6. 1997 v usnesení č. 383. Jeho splnění bylo realizováno v rámci pracovních skupin pracovního výboru při výboru vlády pro integraci ČR do NATO. Rezortu obrany byla určena gesce za oblast přípravy legislativy státu na vstup do NATO a branného zákonodárství, plnění cílů interoperability, plánování zdrojů na obranu, infrastrukturu - zavedení programu bezpečnostních investic a rozvoj zbrojní výroby ČR pro potřeby obrany. V rezortu obrany bylo navrženo po provedené analýze přijmout v jednotlivých oblastech následující opatření:

Právní problematika

V souvislosti se vstupem ČR do NATO bylo identifikováno, že bude nezbytné přistoupit k celkem devíti mnohostranným mezinárodním smlouvám, které upravují činnost Aliance, jejich přehled je uveden v **tabulce** (viz). Texty smluv byly postoupeny zainteresovaným rezortům k prostudování a zabezpečení včasné přípravy veškerých legislativních opatření v souvislosti s jejich prováděním. Následně budou identifikovány konkrétní okruhy otázek,

kteřé bude třeba zapracovat do právního řádu ČR, a současně bude navržen harmonogram opatření týkajících se přípravy a předkládání konkrétních návrhů na novelizaci současných právních předpisů, eventuálně nových komplexních zákonných úprav tak, aby mohly být jednotlivé úkoly projednány ve vládě v průběhu letošního roku. Pod gescí MO bude dále pokračovat analýza právního *acquis* NATO. Klíčem k legislativnímu procesu je však přijetí ústavního zákona o bezpečnosti ČR, který je dnes v rukou Parlamentu ČR.

Smlouvy, ke kterým musí přistoupit Česká republika

Tabulka

1. Severoatlantická smlouva (washingtonská smlouva), podepsána ve Washingtonu 4. dubna 1949.
2. Dohoda mezi smluvními stranami Severoatlantické smlouvy o postavení jejich ozbrojených sil (londýnská SOFA), Londýn 19. června 1951.
3. Dohoda o postavení Organizace severoatlantické smlouvy, zástupců států a mezinárodního personálu (ottawská dohoda) Ottawa 20. září 1951.
4. Protokol o postavení mezinárodních vojenských velitelství ustavených podle Severoatlantické smlouvy (pařížský protokol), Paříž 28. srpna 1952.
5. Dohoda o postavení misí a zástupců třetích států při Organizaci severoatlantické smlouvy (bruselská dohoda), Brusel 14. září 1994.
6. Dohoda mezi smluvními stranami Severoatlantické smlouvy k zajištění ochrany informací, Brusel 6. března 1997.
7. Dohoda Organizace severoatlantické smlouvy o přenosu technických informací pro účely obrany, Brusel 19. října 1970.
8. Dohoda o vzájemné ochraně tajemství k vynálezům, které se vztahují k obraně a které byly přihlášeny k udělení patentu, Paříž 21. září 1960.
9. Dohoda o spolupráci v oblasti jaderných informací, Paříž 18. června 1964.

Rovněž v oblasti branného zákonodárství probíhají v rezortech MO, MV a MŽP legislativní práce v souladu s přijatými usneseními vlády ČR. Výchozím ústavním předpisem pro branné zákonodárství je návrh ústavního zákona o bezpečnosti České republiky, který vláda schválila svým usnesením č. 555 ze dne 10. 9. 1997, a který je předmětem legislativního procesu v orgánech Parlamentu ČR. V návaznosti na usnesení vlády ČR č. 719 ze dne 19. listopadu 1997 byly začátkem ledna 1998 zahájeny práce na přípravě paragrafovaného znění jednotlivých návrhů zákonů z oblasti branného zákonodárství. Jedná se o návrhy následujících zákonů:

- ◆ *o zajišťování obrany České republiky,*
- ◆ *o Armádě České republiky,*
- ◆ *o vojenských správních orgánech,*
- ◆ *o vojácích z povolání,*

- ◆ o průběhu základní (náhradní) služby a vojenských cvičení o některých právních poměrech vojáků v záloze,
- ◆ branný zákon,
- ◆ zákon o cizích ozbrojených silách na území České republiky ozbrojených silách České republiky v zahraničí.

Předpokládá se, že mezirezortní připomínkové řízení k návrhům výše uvedených zákonů se uskuteční začátkem dubna 1998. O možném spojení některých zákonů ve smyslu připomínek legislativní rady vlády a jejich předložení vládě bude rozhodnuto po schválení ústavního zákona o bezpečnosti ČR, který je v současné době projednáván v jednotlivých výborech Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR.

Interoperabilita

Jako jeden ze zásadních kroků přiblížení armád partnerských států ozbrojeným silám Aliance byla již v červnu 1995 na zasedání ministrů zahraničních věcí NATO iniciována nabídka partnerům, zapojeným v programu Partnerství pro mír, plnění cílů interoperability. V prvním cyklu tohoto procesu, označeném jako proces plánování a hodnocení (*Planning and Review Process, PARP*), přijala Česká republika 12 těchto cílů. Časový horizont jejich splnění byl stanoven do konce roku 1997. S Aliancí bylo provedeno jejich společné vyhodnocení. Plnění cílů interoperability se stalo rovněž součástí procesu modernizace Armády ČR.

Na základě programového prohlášení vlády České republiky o vstupu do NATO rozhodl ministr obrany dne 21. března 1997 o přijetí a splnění 31 cílů interoperability v rámci druhého cyklu procesu PARP 1997-99. Tyto cíle navazují na předchozích 12 cílů a lze je charakterizovat jako priority vybraných oblastí rezortu obrany pro zabezpečení nejzákladnějších předpokladů přijetí České republiky do NATO. Záměr dosažení interoperability byl projektován pro ty oblasti a jednotky AČR a CO ČR, které byly vyčleněny pro zmíněný druhý cyklus PARP. Vnitrozestní hodnocení je prováděno každého čtvrt roku (nejbližší bude provedeno v měsíci dubnu) a výsledky budou předloženy ministru obrany.

V průběhu loňského roku došlo ke kvalitativně novému posunu v oblasti obranného plánování, když se Česká republika, jako pozvaná země do Aliance, zapojila do mechanismů obranného plánování NATO vyplňováním Dotazníku obranného plánování (*Defence Planning Questionnaire, DPQ*), ve kterém označila konkrétní jednotky, které budou vyčleněny či předurčeny pro spolupráci s Aliancí. V současné době probíhá diskuse mezi orgány NATO/SHAPE a MO/GŠ o návrhu tzv. cílů výstavby sil (*Target Force Proposals, TFP*) pro Českou republiku, ve kterých je řešeno jak co neefektivněji dosáhnout potřebné kvality vyčleněných či předurčených sil AČR k plnění společných úkolů se silami NATO vyplývajících z budoucích závazků. Proto je potřebné, aby i v rámci nové koncepce výstavby Armády ČR byla přijata opatření k orientaci cílů interoperability především na tyto jednotky. K tomu jsou na SOP MO v současné době přijímána potřebná organizační opatření. Tímto krokem však celý proces nekončí, ale bude pokračovat v horizontu deseti až patnácti let, do dosažení srovnatelné úrovně Armády ČR s členskými státy NATO.

Program bezpečnostních investic

Pro Českou republiku je, v rámci její integrace do struktur NATO, velmi důležité zapojení do Programu bezpečnostních investic NATO (*NATO Security Investment Programme, NSIP*). Jde o program Aliance k zabezpečení výstavby prvků infrastruktury pro výcvik či případné nasazení sil NATO na teritoriu členských zemí. Tato výstavba je hrazena z prostředků Aliance a představuje úpravu základů a zařízení jako jsou letiště, komunikační a informační systémy, vojenská velitelství, čerpací stanice a sklady PHM, radiolokační a informační zařízení, skladiště, podpůrná pomocná zařízení aj. V současné době považuje Aliance za prioritní projekty k dosažení interoperability, zejména v oblasti spojení. Financování programu společné infrastruktury NATO probíhá v rámci konsenzuálně dohodnutých limitů a postupů. Velmi důležité bude vhodně spojit národní zájmy s představami a kritérii Aliance při procesu výstavby, rekonstrukce nebo modernizace prvků infrastruktury ČR a nabídnout k aliančnímu využití, a tím i zařazení do programu NSIP vhodné prvky infrastruktury, neboť to bude užitečné především z hlediska zapojení domácího průmyslu.

Zbrojní výroba

Rozvoj v oblasti zbrojní výroby bude vyžadovat vytvoření podmínek pro účelnou státní podporu rozvoje obranného průmyslu, systému hospodářské mobilizace a jejich zapojení do společných obranných programů NATO. Souběžně musí být také podporovány asociační tendence českého obranného průmyslu. MO již zpracovalo návrh nezbytných opatření pro oblast materiálové standardizace, připravilo věcný záměr zákona ke zřízení národního kodifikačního úřadu ČR a věcný záměr zákona ke zřízení národního úřadu zabezpečování jakosti ČR.

Harmonogram opatření rezortu obrany k integraci do struktur NATO

V reakci na výsledky madridského summitu uložil ministr obrany počátkem září minulého roku zpracovat návrh na institucionální a věcné zabezpečení všech nutných opatření v rámci rezortu, které souvisejí se vstupem České republiky do NATO. Dokument pod názvem „Harmonogram opatření rezortu obrany k integraci do struktur NATO“ je jedním ze základních materiálů podle něhož v rezortu probíhá intenzivní příprava na vstup do vojenských struktur NATO. Představuje soubor opatření v čtrnácti identifikovaných oblastech, s určením termínů a zodpovědností za jejich splnění.

V oblasti **personální** se jedná zejména opatření směřující k výběru a přípravě osob pro spolupráci s NATO a systemizace funkcí a hodnotností podle standardu Aliance. Opatření **strukturální** a **organizační** byla zaměřena na vytvoření organizační struktury mise ČR při NATO, návrhu minimálního zastoupení ve výborech a agenturách Aliance a na posílení odboru MO pro spolupráci s NATO.

Oblast **interoperability** zahrnuje zejména zpracování Plánu opatření k realizaci cílů interoperability v rezortu obrany a jeho vyhodnocování. Velmi důležitá oblast **obránného plánování** obsahuje soubor opatření vedoucích k adaptaci současných plánovacích mechanismů na standardy NATO. Opatření **ekonomického zabezpečení** směřují na

kvantifikaci nákladů na materiální a technické zabezpečení a na alokaci zdrojů na jejich pokrytí. Oblast **legislativy** identifikuje právní dokumenty, ke kterým ČR přistoupí a řeší věcné záměry branných zákonů.

Oblast **bezpečnosti informací** představuje soubor velmi důležitých, ale i citlivých opatření k zajištění vysokých požadavků Aliance k zajištění ochrany utajovaných skutečností včetně prověřování osob, které budou pracovat s utajovanými informacemi NATO. V oblasti **krizového řízení** jde zejména o provedení analýzy současného stavu v oblasti krizového řízení v resortu obrany, stanovení zodpovědného orgánu a navržení opatření k propojení krizového systému MO se systémem ČR. Přijetí organizačních opatření k zabezpečení standardizace v resortu MO je hlavním úkolem v oblasti **standardizace**. Obdobně realizace **Plánu komunikace s veřejností** je hlavní úkol v oblasti komunikační strategie.

Mezi nejdůležitější úkoly patří opatření k **zapojení a přípravě resortu obrany v silách NATO**, navržení sil a prostředků AČR, které budou vyčleněny a předurčeny pro síly Aliance, a opatření pro napojení AČR do integrovaného systému protivzdušné obrany (PVO), systému velení a řízení a civilního nouzového plánování NATO. Relevantním úkolem je rovněž **příprava infrastruktury České republiky pro zabezpečení posílení silami NATO**, představující definování rozsahu a stanovení opatření. Nezanedbatelné je i ustanovení **národního ředitele pro vyzbrojování** či definování rozsahu a přípravy infrastruktury nutné k posílení ČR silami Aliance v případě ohrožení. *Zvažuje se rovněž vytvoření pracoviště specializovaného na strategická studia.*

Obranné plánování

Resort obrany byl určen gestorem za obranné plánování v České republice. V současné době, v součinnosti s ústředními orgány státní správy, dokončuje vypracování „Záměru koncipování systému obranného plánování ČR ve vazbě na obranné plánování NATO“ a „Harmonogram zpracování“. Jejich cílem je připravit základní předpoklady pro tvorbu komplexního materiálu na zavedení systému obranného plánování do podmínek České republiky v souvislosti s její integrací do NATO.

Systém obranného plánování bude koncipován jako soubor činností a vazeb, které státní orgány České republiky realizují k určení potřeb, cílů a úkolů obrany státu při respektování daných politických, vojenských, ekonomických a technických požadavků za efektivního využívání zdrojů. Obranné plánování ČR bude provázáno s plánovacími oblastmi obranného plánování států NATO, tj. s **plánováním sil, výzbroje, zdrojů, komunikačních, informačních systémů a logistického zabezpečení**. Bude se realizovat v cyklech a vycházet z desetileté prognózy základních makroekonomických ukazatelů.

Zdroje na obranu ČR musí být, ze systémového pohledu, integrovanou výslednicí systému obranného plánování a civilního nouzového plánování. Vzhledem k tomu, že ČR nemá vytvořen ucelený a funkční systém obranného plánování, postupuje v této oblasti *ad hoc*. Systém civilního nouzového plánování se rovněž teprve utváří.

Resort MO následně zpracuje rovněž návrh **metodiky obranného plánování ČR**, který bude kompatibilní s plánovacími cykly NATO. Jeví se jako potřebné vytvořit nadresortní orgán zodpovědný za obranné plánování v České republice.

Materiál „Koncepce výstavby rezortu obrany do roku 2003 s výhledem do roku 2008“ se v současné době zpracovává. Představuje nejzákladnější, nejdůležitější a nejpotřebnější dokument pro výstavbu řídicích složek, AČR a její výzbroje na dalších deset let. Bude plně vycházet z úkolů stanovených v národní obranné strategii, která byla vládou schválena v březnu 1997 a následně projednána ve výboru pro obranu a bezpečnost Poslanecké sněmovny PČR. Dále bude vycházet z aliančního pojetí obrany, přičemž k tomu bude využívat zkušenosti a závěry získané z průběhu akcesních rozhovorů, ze zpracování DPQ a TFP dohodnutých s orgány NATO. Dokument bude zahrnovat koncepci armády, vycházející z vojenských i dalších bezpečnostních ohrožení, a bude formulovat koncepci rozvoje a výstavby organizačních struktur rezortu a armády včetně jejich počtů v mírovém i mobilizovaném stavu, včetně zbraňových systémů, techniky a materiálu. Součástí koncepce budou i otázky výcviku, vzdělávání, personalistiky a sociálního zabezpečení. Koncepce bude vycházet z ekonomických možností státu. Dokument bude předložen k projednání ve vládě do konce prvního pololetí letošního roku.

Zapojování rezortu obrany do struktur NATO

Početnost a hloubku účasti České republiky ve strukturách Severoatlantické aliance je možné zvažovat ve dvou různých způsobech zapojení: (a) v misi ČR při NATO a kontaktních týmech při SHAPE a ACLANT, (b) v zapojení do orgánů a velitelských struktur NATO.

K oběma těmto způsobům zapojení se Česká republika formálně zavázala v průběhu akcesních rozhovorů. Jejich cílem, mimo jiné, bylo formálně potvrdit vůli a schopnost převzít odpovědnost a závazky vyplývající ze Severoatlantické smlouvy z roku 1949 a vyhovět požadavkům obsaženým ve Studii o rozšíření NATO.

Česká republika se zavázala:

- zřídit při Severoatlantické alianci své stálé zastoupení, misi ČR při NATO,
- přiměřeně se zapojit do vojenské struktury a kolektivního plánování obrany, včetně zapojení do plánovacích cyklů Aliance,
- přiměřeně se zapojit do práce agentur NATO.

ad a) Mise České republiky při NATO, kontaktní týmy při SHAPE a ACLANT

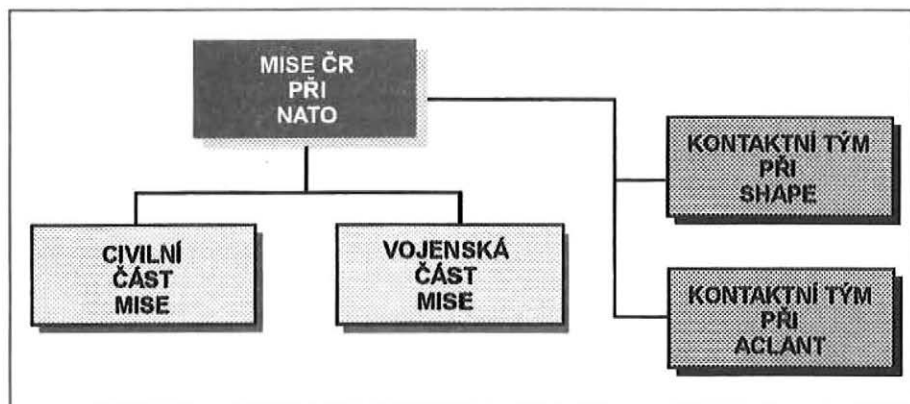
Česká republika splnila svůj závazek zřídit při Severoatlantické alianci své stálé zastoupení dne 26. listopadu 1997, kdy na základě rozhodnutí vlády z července 1997 byly generálnímu tajemníkovi NATO předány příslušné akreditační listiny.

Mise ČR při NATO je organizována na základě statutu mise (dále jen statut), který byl nedávno zpracován na MZV ČR ve spolupráci s MO ČR. Mise se na základě statutu skládá ze dvou částí (viz obr.):

- ▲ z civilní části v čele s velvyslancem při NATO a budoucím stálým představitelem (*Permanent Representative, PERMREP*),
- ▲ z vojenské části v čele s budoucím vojenským představitelem (*Military Representative, MILREP*).

V civilní části budou pracovat čtyři vojensští poradci a administrativní pracovník, kteří se budou zabývat zejména otázkami obranné politiky a plánování, programem PIP, problematikou mezinárodní vojenské spolupráce a civilně vojenských vztahů, agendou WEU, infrastrukturou a financováním. Vojenská část bude představovat dvanáct osob v čele se dvěma generály. Její vedoucí, vojenský představitel, bude nejbližším spolupracovníkem vedoucího mise pro vojensko-odborné otázky, zároveň bude zastupovat NGŠ ve vojenském výboru NATO (*Military Committee, MC*) a zabezpečovat součinnost s vedoucím kontaktního týmu AČR při SHAPE. Další členové této části - styční důstojníci, budou řešit zejména otázky obranného plánování, plánování a nasazení vojenských sil, velení a řízení, komunikačních a informačních systémů, logistiky a PVO.

**SCHEMA NÁRODNÍHO ZASTOUPENÍ REZORTU OBRANY
V ORGÁNECH NATO**
současný stav

Obr.

Na základě výzvy vrchního velitele ozbrojených sil NATO v Evropě (SACEUR) byl v lednu tohoto roku zřízen při velitelství SHAPE v Monsu kontaktní tým AČR při SHAPE, který se stane zárodkem budoucího národního zastoupení ČR při SHAPE (vojenský představitel státu v SHAPE, *National Military Representative to SHAPE, NMR*). Bude mít celkem šest osob v čele s generálem. Jeho hlavními úkoly bude zejména zabývat se operačním plánováním, problematikou pozemního vojska a letectva, komunikačních a informačních systémů, oblastí logistiky apod.

Na základě stejné výzvy vrchního velitele spojeneckých ozbrojených sil v Atlantiku (ACLANT) v Norfolku, USA, bude, byť jen symbolicky, zřízeno naše zastoupení i na tomto velitelství.

ad b) Zapojení do orgánů a velitelských struktur NATO

Kromě množství pracovních výborů, skupin a agentur, ve kterých působí naši důstojníci spolu s dalšími partnery v rámci programu Partnerství, otevřela Aliance 29 důležitých výborů, do kterých pozvala partnery ze tří přizvaných zemí a umožnila jim tak postupné zapojení do činnosti, i když s určitým omezeným přístupem. Předpokládá se, že někteří specialisté (jako např. příslušníci vojska protivzdušné obrany) budou působit na některých stanovištích velení a řízení PVO mimo území České republiky.

Aliance pracuje i na vytváření nového vzorce, podle kterého budou určeny národní podíly (kvóty) na pozice v nové velitelské struktuře NATO. Diskutuje metodologii obsazování těchto pozic, zejména nejlepší způsob zapojení nových členů do velitelských struktur a mezinárodního vojenského štábu (*International Military Staff, IMS*), které budou pozvané země postupně obsazovat. Zde již nepůjde o představitele rezortu obrany, ale o přímé zaměstnance NATO. Tomu budou odpovídat i kvalifikační předpoklady uchazečů, z nichž jazykové musí být na úrovni STANAG 3-4 u anglického a 2-3 u francouzského jazyka.

Aby noví členové měli v současnosti příležitost umístit své experty vedle již zkušených pracovníků z členských zemí Aliance, vytvořil se v rámci rozšířeného programu Partnerství projekt tzv. partnerských štábních prvků (*Partners Staff Element, PSE*). Místa jsou u některých velitelských NATO a budou obsazovaná metodou konkurzního řízení. Umožní partnerům získat neocenitelné zkušenosti a připravovat se na budoucí obsazení příslušných pozic. České republice bylo nabídnuto zatím šest míst v těchto prvcích a jedno místo ve stálém štábu Koordinační buňky Partnerství v Monsu.

Předpokládá se, že budoucí účast České republiky ve strukturách NATO bude odpovídat velikosti našeho příspěvku ke kolektivní obraně a k dalším úkolům Aliance. Bude obdobná, jako účast členských zemí srovnatelných pokud jde o ekonomický potenciál, počet obyvatel, velikost ozbrojených sil a příspěvek do společných fondů NATO. Podle odhadu představitelů NATO by při plné integraci ČR v NATO mohlo působit ve vojenských strukturách více než 200 osob a k tomu potřebný zabezpečovací personál.

Bezpečnost informací v rezortu obrany

Problematika bezpečnosti informací, v rezortu obrany i v samotné ČR dosud poněkud nedocenená, patří v členských zemích NATO k důležitým bezpečnostním atributům. Problematiku bezpečnosti informací, respektive ochrany utajovaných skutečností, je třeba v současné době rozdělit do dvou etap, a to „překlenovací období“ do přijetí nového zákona o ochraně utajovaných skutečností, a období po nabytí účinnosti tohoto zákona.

Překlenovací období bylo vyřešeno Usnesením vlády ČR č. 666 ze dne 22. října 1997 a Usnesením vlády ČR č. 760 ze dne 26. listopadu 1997. Uvedená usnesení řeší problematiku personální bezpečnosti stanovením závazného postupu pro prověřování osob ke styku s utajovanými skutečnostmi NATO do a včetně stupně **TAJNÉ (SECRET)**. Na tvorbě závazného postupu pro prověřování osob se v součinnosti s pracovníky sekce ochrany státního tajemství a utajovaných skutečností MV (Národní bezpečnostní úřad, NBÚ) a BIS podílely věcně příslušné složky ministerstva obrany (Hlavní úřad vojenského obranného zpravodajství a oddělení bezpečnosti informací SOP MO).

Do podmínek rezortu MO byl uvedený materiál rozpracován ve formě „Zásad pro výběr a provádění bezpečnostních prověrek osob, které se mají seznamovat s utajovanými skutečnostmi NATO“ a schválen ministrem obrany dne 2. prosince 1997. V současné době již probíhá prověřování prvních osob, u kterých se předpokládá práce s utajovanými dokumenty Aliance. Návrh Zákona o ochraně utajovaných skutečností, předložený ministrem vnitra v listopadu loňského roku, již komplexně řeší i ochranu utajovaných skutečností z hlediska spolupráce v oblasti utajovaných skutečností s členskými zeměmi NATO. Zákon rovněž umožní plně realizovat bezpečnostní dohody, které se týkají výměny a ochrany utajovaných skutečností a které se předpokládá v nejbližší době podepsat.

Příprava osob pro práci ve strukturách NATO

Předně je třeba zdůraznit, že nebude vytvářen samostatný systém přípravy vojáků pro práci ve strukturách NATO. Z tohoto pohledu rezort obrany plní úkol ve dvou rovinách. V první rovině, která řeší přechodné období, se jedná o okamžitou přípravu vybraných skupin vojáků, kteří budou schopni pracovat ve strukturách NATO již v roce 1998 a 1999. Ve druhé rovině se jedná o úpravu vzdělávacího systému AČR tak, aby absolventi vojenských škol byli teoreticky na tuto práci dostatečně připraveni po stránce odborné i jazykové. Jejich praktická příprava pokračuje vlastním výkonem funkce v AČR. Tento základní systém doplňovat jen speciálními kurzy v ČR nebo v zahraničí.

Příprava osob na práci ve strukturách NATO v první rovině začala v roce 1996, kdy byl zabezpečen a zahájen první devítiměsíční kurz (6 měsíců jazyková příprava a 3 měsíce odborná příprava). Tento kurz byl ukončen v červenci 1997. Na základě zkušeností z prvního kurzu byla oddělena jazyková a odborná část přípravy byla zkrácena. Odborná část přípravy dalších tří letošních kurzů je plánována ve Školícím a výcvikovém středisku MO v Komorním Hrádku v délce jednoho měsíce, z nichž první se koná v dubnu. Do kurzu jsou vybíráni uchazeči minimálně s desetiletou praxí na úrovni štábu praporu a výše, se zdravotní klasifikací A, s dobrou znalostí anglického jazyka (hodnocení stupně znalosti 3 podle normy STANAG 6001), s dobrou fyzickou výkonností a psychickou odolností. Pro dosažení výše uvedeného cílového stavu (druhé roviny) jsou ve vojenských školách upravovány učební programy, tak aby obsahovaly standardy NATO a profily absolventů akreditovaných i neakreditovaných forem studia odpovídaly požadavkům na znalosti a dovednosti příslušníků druhů vojsk a služeb států Aliance.

Byla také zpracována kritéria výběru osob s diferenciací pro vyslání k práci ve strukturách NATO, resp. pro určení ke spolupráci s NATO v ČR. Po schválení navržených zásad bude v prvním čtvrtletí letošního roku zpracována Směrnice k personálnímu, finančnímu a materiálnímu zabezpečení zahraničních pracovišť rezortu MO a jejich zaměstnanců.

Cílem je dosáhnout stavu, kdy pro práci ve strukturách NATO bude připraven voják z povolání po absolvování vojenského vzdělávacího systému a získání požadované praxe.